

DEÁK BOTOND

A lappangás kora

A lehetséges csakis az,
ami megtörténik.
*Az öreg emberek viszonylagos
esettségét, egyformaságát talán csak
a csökkent figyelem teszi,
amivel feléjük fordulunk.*

*A parkban történnek a tűzijátékhoz
hasonló, apróbb katasztrófák.*

*Vajon mit hordozhat gondolataiban
ez a teljességgel szóitalan, depressziós nő?!
A lényével kérdés, kérdés nélkül
is fáraszt minden ép és örült, de
nyitott embert, mert a lappangás stádiumában él.
Így van ezzel minden öreg, fiatal, orvos és szakember,
tanácstalan és menthetetlen, ahogy
az igaz horgász is készen áll
a kudarcra. Számol vele,
sorsnak érzékeli.*

*Az apróbb katasztrófákat mi
is megéltük, viaskodtunk
és hívtuk, majd vártuk szorongva
a teljes, de tőlünk természetesen
független összeomlást.*

Szanatórium

*Szél rezegteti a nyár eleji nyírfát,
a susogó füzet lengeti, mint
egy meteorológiai életjel,
bizonyítva, nem vagyok egyedül
a hajnali sötétben. A rothadás
és pusztulás halk nyösszenetei,
éles sikolyai ébresztik a
korai madarakat; ideje énekelni!,
és kezdődjön a lázas emberi
tevékenység, hogy értelmet
nyerjen az éjszakai virrasztás.*

*Lépcsőházfények és a Pilis mögötti,
néma, városi lidérc jelzi
civilizációnk éber életét, hogy pont
az ítéli majd olyan puszta vegetálásra
az embert. Modern, nyári, cifra
nyomorúság ez. Ezért vagyunk itt,
Ők pedig ezt éltetik onnan.*

Betegek véletlenszerű párban

*Előzőleg az életben nem látták egymást.
Egy hét alatt alakultak ki
az agresszív formációk vagy
a pangó létpocsolyák.
Mind az itt-létre csupán.
Egy látogató vagy egy telefon
okán egy másodperc alatt
értelmét, jelentőségét veszti.
Egyre megy mindkét illanó
formáció. A szomorú társfüggőség ez,
sajnos és szerencsére törvényszerű.
Akár az elesett, öreg betegé, aki
mindenét tudja már e világnak,
de ismeretét, ami végképp
életéhez köti, nem árulja el
az unokának.
S így menti föl magát a szótlan öreg,
a fal felé fordulva, az utolsó,
mélyen magányos titokkal.*

OLTY PÉTER

Sorbonne, 2007

*Íme megjelent a többlet. Egy túl-
exponált fotót mutat, melyen ha
közvetetten is, de látható a
fényfelesleg egy fehér pacában.*

*Még a vízésés is elmosódik,
hogyha lassú volt a zársebesség,
jegyz meg: tehát az istenarc túl-
csordulása sem leírhatatlan.*